

ct

Mamut

de
Gabriel Fuentes

traducción de
Ivana Krpan

(obra completa en croata)

„Tu je bio zasebni svijet, koji ne nalikuje ni na što drugo; tu su bili zasebni zakoni, nošnje, životne navike i običaji, i za živa mrtvi dom, život kao nigdje, i osobiti ljudi. Ja se i laćam da opišem taj osobiti zakutak.“
Zapisi iz mrtvog doma, Dostojevski

KOR SJENA plesom slavi progonstvo. Tijekom izvedbe on tvori jeku i obrise žaljenja i nade.

ALEKSEI

Ja sam to učinio. Učinio sam što su mi rekli.

EGOR

Odlazim, napokon. Nema više čekanja...

ALEKSEI

Kriv sam. Priznajem. Prihvaćam i vršim svoju ulogu

EGOR

Krećem prema mrtvoj zemlji. Mrtvoj zemlji kao što sam i ja sam.

ALEKSEI

Zašto?

EGOR

Ogromnoj i ledenoj zemlji. Mrtvoj.

ALEKSEI

Pita me zašto... Da je to barem tako jedno - stavno... Jesi li se ikada poželio utopiti u mnoštvu? Masi cementa i svjetala...

EGOR

Dijelit ću zrak s izgnanima. I tamo ću biti sretan.

ALEKSEI

Jasno mi je da mu je teško prihvatiti što se dogodilo. Žao mi je što se dogodilo upravo sada. Možda da sam to učinio ranije, ne biste se... Svejedno biste se oženili?

EGOR

Sibir... Sretno zamrznut probit ću bijelu i ledenu zemlju. I pronaći ću ga. Noktima ću iskopati zemlju.

ALEKSEI

Ne plaćite, molim vas da ne plaćete. Želim izaći! Pa onda, molim lijepo, prestanite plakati! Ne podnosim suze. Gade mi se. Mnoštvo obožava suze. Ja ih ne mogu vidjeti. Povraća mi se, poželim

vikati i iščupati im oči. Može li se plakati bez očiju? Ne može se plakati bez očiju... Zamislite svijet bez očiju.

EGOR

Pronaći ću tijelo i očnjake s kojima mogu nastaviti put. Sibir, usnula zemljo...

ALEKSEI

Sve mora biti uređeno. To je moj posao i moja dužnost. A ovako se naplaćuje moj trud?

EGOR

Dolazim iz otrovane zemlje. Nepodnošljivo bučne i uklete. Sibir je, upravo obratno, ljepota i strah.

ALEKSEI

Zakoni nisu pravedni. Zato sam ovdje, kako bih uveo red. Ne bismo mogli živjeti bez reda. Red stvari. Red stvari! Lako je sjesti pred građane, tužnih i uplakanih očiju. Teškoće liju drugačije suze. Drugačiji plač, suh i postojan. Ali lakše je prepustiti se... otići... Ja neću nikamo otići. Ovo je moje mjesto.

EGOR

Sibirski vjetar. Toliko sam želio biti ovdje... osjetiti ga na svom mrtvom licu, na svom zaboravljenom licu.

ALEKSEI

Sjeti se, red stvari. Trenutno smo zdvojni i tužni. Prije je sve bilo jednostavnije. Postojao je red.

EGOR

Ovdje, na krajnjoj granici zemlje pronaći ću svoje novo lice. Svoje životinjsko lice, oslobođeno.

ALEKSEI

Ne mogu živjeti u ovakvom svijetu. Trebam po - novno uspostaviti red. Red... Vi biste to učinili. Kažu da sam pretjerao... I vi biste to učinili. Kažu da sam pretjerao... Vi biste to učinili? Vi biste to učinili! Recite mi da biste vi to učinili. Molim vas... recite mi to. To mi je potrebno. Razumijete?

EGOR

Dodirujem svoje novo tijelo, hladno i naborano.

ALEKSEI

Ne dodirujte me. Ne želim da me dodirujete. Ne žalite me. Ako me ponovno dodirnete, otići ću.

EGOR

Više ne osjećam bol u žilama. Sporim ću kasom prijeći golemu stepu.

ALEKSEI

Što radite?

EGOR

Tvorim dio...

ALEKSEI

Nemojte još otići!

EGOR

Dio sam ove strane svijeta.

ALEKSEI

Ne ostavljajte me sama! Molim vas...

EGOR kasa golemom sibirskom ravnicom. ALEK - SEI ostaje zakopan među zgradama. KOR SJENA skladno se kreće u plesu slobode i smrti.

KRAJ.